Jacobus de Voragine: Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia
[Cologne]: Conrad Winters, de Homborch, 8 Nov. 1476, 1476 Seite 203

gustauim9 ꝫ in aduentum anti
xp̄i reseruati sumus cū eo p̄liatu
ri ⁊ ab eo occidendi Et post tridu
um ⁊ dimidiū diē iterū i nubib9
assumendi. Et cum hoc diceret ec
ce superuenit alius vir portans in
humeris signū crucis. Qui interro
gatus quis esset dixit. Ego latro
fui ⁊ cū ih̄u crucifixus fui ⁊ credi
di ip̄m eē creatorem ⁊ oraui dicēs
Memor esto mei dn̄e qn̄ veneris
in regnū tuū. Et dixit michi Amē
dico tibi. Hodie mecū eris in pa
radiso. Et dedit michi istud signū
crucis dicēs. Hoc portans ābula
in paradisū. ⁊ si nō dimiserit te in
gredi angelus padisi custos ostē
de illi signū crucis ⁊ dices ad eum
q̄a xp̄s qui nūc crucifixus est trās
misit me. ⁊ cū hec fecissem ⁊ dixis
sem angelo statī aperiens itrodu
xit me ⁊ ad dexteram padisi collo
cauit me. Cum h̄ Carin9 ⁊ leuci9
locuti fuissent subito transfiguā
ti sūt ⁊ amplius visi nō sūt. ¶ Di
cit Beda q̄ illi qui cum dn̄o surre
xerūt: vt eēnt veri testes resurrec
tionis corp9 nō dimiserūt. Sed cū
dn̄o ascendēte in corpore ⁊ anima
post q̄dragīta dies ascenderunt
Vbi autē fuerūt int̄ diem r̄surre
ctionis ⁊ ascensionis nouit deus
qui nichil ignorat. ¶ Gregorius
q̄ nisen9 vel Aug̃. s̄m quosdaꝫ li
bros de hoc eodem sic ait Confesti
eterna vox inferorū xp̄o descēdēte
resplenduit. Mox ferriginei iāito
res talia int̄ se vmbrosa silencia
metu incūbente submurmurant
Quis nā q̄ est iste terribilis. ⁊ ni
mio splendore coruscans? Nūq̄
taleꝫ nō̄ excepit tartarus: Nūq̄
in nostrā cauernā talem vomuit
mūdus. Inuasor ē iste nō debitor
effractor ē ⁊ distractor: n̄ peccator
ꝫ p̄dator. Judicē videm9 nō sup
plicem: venit pugnare nō succum
bere: eripe nō manere

¶ De nomine

Secund9 dicit̄ quasi sē cedens
⁊ sub honestate morū se cōpo
nēs. Vel secūdus q̄si secūdans vł
obsecundās ⁊ mādatis dn̄i obtē
perans. Vel secūd9 q̄si secum dux
Fuit enī secum dux: q̄ ratio sēsu
alitati bene p̄fuit ⁊ ipsā ad omne
op9 bonū adduxit. Vel secūdus
dicit̄ respectu primi. Due eniꝫ sūt
vie eundi ad vitam. Prima p pei
tentie lamentū. secunda p marti
riū. Iste autē martir p̄ciosus nō
solū iuit p primā ꝫ etiā p secūdā

¶ De sancto Secundo

Secundus miles stren
nu9: ꝫ xp̄i adleta egre
gius ⁊ martir domini
gloriosus in ciuitate astensi mar
tirio coronatus est: cuius glorio
sa presentia p̄dicta ciuitas illus
trat̄ ⁊ eo velut singulari patrono
letat̄: hic a beato Calocero: qui a
Sap̄cio p̄fecto in ciuitate astensi
in carcere tenebat̄ fidem xp̄i edoc
tus ē. Cū igit̄ btūs Marcian9 in
tridonēsi ciuitate detineret̄ in car
cere Sap̄ci9 illuc p̄ficisci voluit vt
eū faceret imolare Secūdus autē
cum eo tamq̄ causa solacij ē pro
fectus beatū Marcianū videre desi
derās. Cum ḡ ex̄ ciuitatē astensē

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-147/0202
TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG